

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/145/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011619
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011619.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.8.2025 č.k. 2PP/39/2025 - 38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.10.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 12.8.2025 č.k. 2PP/39/2025 - 38 rozhodol o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto: Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietla návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., bytom D. XXXX/XX, E. - C., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 20. júna 2025 na podmiennečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T/135/2015 - 224 z 11. novembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/123/2015-253 z 12. januára 2016 podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vykonávaného na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Nt/33/2020 z 3. júla 2020 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
 - Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti. Podanú sťažnosť odsúdený neodôvodnil, v podaní zo dňa 01.09.2025 iba uviedol, že verí v rozhodnutie Krajského súdu.
 - Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.
- Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
- Krajský súd v Trnave ako sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil nasledovné.
 - Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.
 - Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody) a spĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie), nespĺňa druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu).

7. V odôvodnení prvostupňový súd k splneniu prvej materiálnej podmienky uviedol, že nemožno prehliadnuť tú skutočnosť, že odsúdený nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a v predchádzajúcom ústave boli zaevidované opakované nedostatky v jeho správaní a vystupovaní. V ústave Hrnčiarovce nad Parnou je správanie a vystupovanie odsúdeného počas piatich rokov na požadovanej úrovni, pracovne zaradený nie je kvôli zhoršenému zdravotnému stavu, kontakt udržiava, vykonáva funkciu vedúceho izby so zodpovedným prístupom k povinnostiam, pravidelne sa zapája do aktivít v rámci záujmových činností na oddiele, zapája sa do osvety závislostí účasťou na prednáškach a besedách, postoj odsúdeného k trestnej činnosti i k požívaniu alkoholických nápojov sa javí ako kritický. Komplexným zhodnotením výkonu celého doterajšieho trestu odňatia slobody však možno konštatovať, že prvá materiálna podmienka u odsúdeného bola splnená.

8. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, prvostupňový súd uviedol, že v rámci vykonávania dokazovania na verejnom zasadnutí bola oboznámená závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Taktiež bola oboznámená trestná minulosť odsúdeného, z ktorej okrem iného vyplynulo, že ak odsúdenému bola ponúknutá šanca zo strany spoločnosti reprezentovanej príslušnými súdmi, takejto šance sa nechopil. Účel inštitútu podmieneného prepustenia, napriek tomu, že u odsúdeného bol využitý už dvakrát, nepriniesol želaný efekt v tej podobe, že by odsúdený prestal s páchaním úmyselnej trestnej činnosti. Práve naopak, úmyselnej trestnej činnosti sa odsúdený dopúšťal naďalej a jeho závislosť na alkohole a protiprávne správanie a vystupovanie aj pod vplyvom alkoholu vygradovalo až do spáchania skutku, za ktorý mu bol uložený relatívne dlhší trest odňatia slobody. Odsúdený prezentoval, že má silnú motiváciu, keďže má deti, dospelý syn je policajt, rodičia sú starší a chce sa o nich postarať. V prvom rade je potrebné uviesť, že to nebolo tak dávno, keď ho existencia detí ani rodičov neodradila od páchania trestnej činnosti. Ďalej je potrebné uviesť, že register obyvateľov má vedomosť o jednom dieťati odsúdeného, ústav na výkon trestu odňatia slobody o dvoch dospelých dcérach. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že súd upustil od výkonu ochranného protialkoholického liečenia u odsúdeného na jeho návrh a predovšetkým z toho dôvodu, že odsúdený má nulovú motiváciu k zmene jeho pozitívneho postoja k alkoholickým nápojom. U odsúdeného bola znaleckým skúmaním diagnostikovaná a objektivizovaná prítomnosť syndrómu závislosti od alkoholu. Odsúdený sa opakovane podroboval ochrannému liečeniu, avšak želaný výsledok sa nedostavil, keďže z jeho strany dochádzalo k opätovnému užívaniu alkoholických nápojov a následnému páchaniu trestnej činnosti i pod vplyvom alkoholických nápojov. Uvádzané skutočnosti odsúdeným podľa názoru súdu nie sú dostatočným podkladom pre záver o tom, že by mohli odsúdeného odradiť od eventuálneho páchania ďalšej trestnej činnosti. Po pospájaní všetkých zistených skutočností súd nemohol dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po prípadnom podmienenom prepustení povedie na slobode na riadny život. Jedným dychom je ale potrebné dodať, že súd nikdy nemá istotu a pri druhej materiálnej podmienke istotu nemôže vyžadovať ani zákonodarca, keďže to nie je úplne reálne a vždy ide v istom ohľade len o akési očakávania a predpoklady vychádzajúce z objektívnych skutočností. Riaditeľ ústavu v hodnotení skonštatoval menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy trestnej činnosti, teda aj riaditeľ ústavu a zástupcovia ústavu vychádzali z nejakých skutočností a sú s odsúdeným v bližšom kontakte než súd, majú lepšie vedomosti o výkone trestu odňatia slobody a akým spôsobom na neho výkon trestu vplyva. Keď riaditeľ ústavu vyhodnotil menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, teda že to nie je úplne optimálne, aj táto skutočnosť dotvára celkový obraz o tom, že v prejednávanej veci niet dostatočného podkladu na to, aby súd mohol konštatovať, že u odsúdeného bola splnená druhá materiálna podmienka.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul strany trestného konania, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o napadnutý výrok, sťažnostný súd je názoru, že tento je vecne správny. Skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v bodoch 7. a 8., považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený nebude vo výkone tohto trestu odňatia slobody naďalej pokračovať.

11. Úvahy, na základe ktorých prvostupňový súd dospel k záveru, že odsúdený spĺňa prvú materiálnu podmienku, nepovažuje sťažnostný súd za úplne správne, čo však nemá vplyv n správnosť napadnutého výroku.

12. Prvostupňový súd správne zistil, že odsúdený bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, s prevahou majetkovej trestnej činnosti, boli mu ukladané podmienené aj nepodmienené tresty odňatia slobody a 2 krát bol aj podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (v roku 2000 a 2014). Z odpisu registra trestov odsúdeného je možné zistiť, že po skončení výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienenčne prepustený roku 2000 a ktorého zvyšok mu bol nariadený, sa dopustil spáchania opakovanej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol 8 krát súdne trestaný (období rokov 2000 až 2015), z čoho mu bol 5 krát uložený nepodmienenčný trest odňatia slobody, vrátane v poradí posledného odsúdenia, za ktoré si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Od roku 2001 bol vo výkone trestu odňatia slobody v roku 2001 (vykonal trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov) v roku 2014 (čiastočný výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky), v rokoch 2016 a 2017 (vykonal trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov), v roku 2017 (vykonal čiastočne trest odňatia slobody trvaní 2 roky).

13. Z pohľadu vyššie uvedenej rekapitulácie odsúdení a výkonov predchádzajúcich trestov odňatia slobody, je potrebné vyhodnotiť aj správanie sa odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody. Z písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený si vykonával uložený trest vo viacerých ústavoch na výkon trestu odňatia slobody. Počas krátkeho pobytu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce nebolo jeho správanie hodnotenie negatívne. Počas vykonávania trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v období rokov 2016 až 2020, nebolo jeho správanie a vystupovanie vždy na požadovanej úrovni, bol 2 krát disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností, disciplinárne tresty vykázané nemal. Vo výkone trestu odňatia slobody Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Bol 6 krát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemá, zastáva funkciu z radov odsúdených. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Nariadené protialkoholické liečenie nevykonával.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel sťažnostný súd k záveru, že správanie sa odsúdeného počas trestu odňatia slobody, z ktorého výkonu žiada podmienenčne prepustiť, nie je možné vyhodnotiť ako správanie, ktorým preukázal polepšenie. Vzhľadom na predchádzajúce opakované odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť, a to aj v období po opakovanom podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a rovnako aj vzhľadom na opakované výkony trestov odňatia slobody, je potrebné správanie sa odsúdeného počas aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody pričítať schopnosti prispôbiť sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie jeho polepšeniu. Polepšenie chápe súd ako kvalitatívnu zmenu v myslení a správaní sa odsúdeného, z ktorej vyplýva, že odsúdený si uvedomuje nesprávnosť svojho konania a prejavuje skutočný záujem na zmene spôsobu svojho života. Takýto typ zmien u odsúdeného sťažnostný súd nenašiel. U páchatel'a závažnej násilnej trestnej činnosti, ktorý bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, nepostačuje na konštatovanie jeho nápravy dodržiavanie pravidiel a pokynov, ktoré sú mu uložené v rámci výkonu trestu odňatia slobody. Verbalizovanie kritického postoja k predchádzajúcej trestnej činnosti, ktoré sa uvádza v jeho hodnotení, nemožno považovať za dostatočné, ktoré by svedčalo o kvalitatívnej zmene jeho myslenia a postojov. Naproti týmto jeho verbalizovaným postojom je potrebné zohľadniť skutočnosti, ktoré vyplývajú z jeho odpisu registra trestov.

15. Trestnej činnosti, za ktorú je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, sa dopustil dňa 19.03.2015. V tomto čase sa odsúdený nachádzal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za spáchanie prečinu krádeže, ktorá mu bola uložená v konaní Okresného súdu Piešťany, vedenom pod spisovou značkou 2T/33/2013 (odsúdenie uvedené v odpise registra trestov pod bodom 10.) Zároveň je možné zistiť, že tohto trestného činu sa dopustil iba 9 dní po tom, ako mu skončila skúšobná doba stanovená pri podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v konaní Okresného súdu Piešťany spisová značka 2T/186/2009 (odsúdenie uvedené v odpise registra trestov pod bodom 8.) Odsúdeným verbalizovaná sebakritika, ani v spojení s jeho aktuálnym správaním sa vo výkone trestu tak neumožňuje urobiť záver o jeho polepšení.

16. Vo vzťahu k otázke splnenia druhej materiálnej podmienky sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia v príslušnej časti a preto na toto iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sťažnostný súd nemá za splnenú ani jednu z materiálnych podmienok, ktoré vyžaduje Trestný zákon na podmienenčne prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Preto je výrok napadnutého uznesenia správny a zákonný a sťažnosť odsúdeného je potrebné vyhodnotiť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Preto rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.